

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

22. Maji. In eum dives gradum enitatur, ut possessor sit eorum, quæ possidet, nec ab iis possideri se sinat. S. Ignat. apud Nolarci c. ult.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

Aliud est beatum, aliud divitem esse ;
 felix est, qui nihil cupit : qui multa habet
 dives est , & fortunatus. Majus autem
 quid felicitas est, quam fortuna. Deus fe-
 lix est, non tamen fortunatus , sed felix
 non tam ideo, quod habeat omnia, quam
 quod nihil cupiat. Vide quam Divina res
 paupertas sit?

Quidquid natura deberet, aut fortuna
 date posset, utrumque superat paupertas ;
 utraque ditior : plus quippe illis, quam
 huic deest.

22. Maii,

*In eum dives gradum eritatur, ut possessor
 sit eorum, quæ possidet, nec ab iis possideri
 se sinat. S. Ignat. apud Nolari c. ult.*

Irritis votis satigantur mortales ! conse-
 qui opum dominium non valent : ab
 ipsis possidentur rebus ; hæ dominantur,
 voce vulgi, dominis ita subsunt, qui præ-
 esse debuissent.

Quisquis amat, servit ; quanto plūs
 amantur opes, tanto graviore eorum servi-
 tus. Ita qui heri futuri erant, mancipia fi-
 unt. Parum interest, ferreis, an aureis cate-
 nis vinciaris, si libertas amissa est.

Illa in opibus pejor servitus, dum con-
cervamus dona fortunæ, obnoxii simi-
malis gratiæ; temporalia quærimus, id est
gradus ipsi struimus, per quos in animo
damna, utinam! non æterna, præcipito-
mur.

Si opes propter Deum relinquere de-
rum esse non debet, secus divitiis, ut afflu-
cum vitiis nomen, ita par ab utriusque
mendum foret exitium.

23. Maii.

Precandi studio deditis par periculum fac-
unt successus, & ariditas: illo proclivis
est, ut animus intumescat; hæc facilis
radium provocatur. S. Ignat. apud Bar-
l. 4. f. 379.

Nullâ re magis, quam oratione ef-
ficiuntur; hæc vitæ melioris anima est
nec illa ramen in re sæpius bonis mentibus
dæmon illudit. Sic optima maximis per-
culis sunt obnoxia.

Quæ sublimia, quæ præter ordinem ra-
sunt, non pete; plus habent periculi, quæ
emolumenti. Quidquid recedit à vulgo
accedit ad fastum. Medio tutissimus.

Quanti hostes orationis? distractione